

Байрамъ* (*beîrām et bârām s. p. Deux fêtes solennelles qui ont lieu tous les ans chez les mahométans, la première immédiatement après le mois de jeûne appelé Ramazan; la seconde, nommée qourban bârām, fête du sacrifice, parcequ'ils tuent à cette époque des moutons qu'ils partagent aux pauvres, se célèbre soixante dix jours plus tard*) с. м.—
название турецкихъ праздниковъ, следующихъ за Рамазаномъ: „Бре блазега тахъ вера, Што си има день Великденъ,—, день Гюрговденъ, А вѣ лю единъ паштенъ байрамъ, И не гѣ знаете не гѣ знаете, Кой день ви е, кой нее!“—„Молчи, молчи Анэдо! Ке да дойде нашо байрамъ, И нѣ ке се примениме,—, наредиме. В. 27. (Ср. М. 75: И той не го знаетъ во кой день ке бидитъ). Пашата ще ва избеси единъ по-единъ по байрама. Ст. 42.

Байръ* (*bâîr, s. t. Colline, bâîr et bâîret, s. a. Terre inculte*) с. м.—
холмъ: По другы мяста, особенно по байры, ся намира ситень бѣль, жлѣтникъвъ или червенникъвъ пѣськъ. Л. Д. 1872 р. 232. Ако да земемъ да копаемъ на глѣбоко въ иѣкой байръ та отрынемъ оторѣ всичкѣ-тѣ прѣсть, ніе има да стигнемъ най-сѣтнѣ до камениты стѣни. ib. р. 233. Дѣто са случи да ся орѣ стрѣмна нива на байръ, въ този случай ся употребява кърво-то орало. ib. 1876 р. 65. Вайпрехъ и Пайеръ направиха единъ чадаръ не далеко отъ вапоръ-тѣ, както и една кѣщичка издѣлбана въ единъ лѣденъ байръ. ib. р. 138. Тѣ като вървѣли достигватъ на единъ байръ, който бѣше малко надалечъ отъ сѫщото царство, слѣзли оттамъ на долу въ едно развеселено поле, а послѣ достигнали при едно блато (гюлъ), обыколено отъ четири бърда. Х. I, 75—76. Широкото поле, кое са простира отъ высокытѣ байри Гюргенлайски, дори до отвѣднитѣ брѣгове на рѣка Тичя. Зк. 7. Брѣза като гущеръ възъ байръ. Ч. 132 (посл.). Гущеръ бѣга възъ байръ. ib. 144 (посл.). Ты го теглишь възвъ чайри, а то бѣга възъ байри (посл.) ib. 233. Нѣколко часове далечъ отъ Разградъ близо до бѣлій байръ, потеглюва на крѣстъ другъ единъ пѣть, кой води къмъ Енипазарь, Варна и Пазарджикъ. Зк. 127.

Байрка прозвание дѣвушки М. 367: Богъ да бੀетъ руса Мара Байрката.

Бакаджикъ (*baqtaq, v. t. Regarder, avoir, égard. bâqadjaq. adj. t. Qui doit regarder, qui mérite d'être regardé*) с. м. видъ: Осъвѣнъ Стоянъ Стояне На високъ байръ Бакаджикъ. Безс. I, 115.

Бакалница с. ж. произв. отъ бакаль*—овощная лавка, лавка съѣстныхъ припасовъ: Повече-то отъ тѣхъ сѣдятъ въ бакалницѣ-тѣ и въ терзийницѣ-тѣ та чакатъ до дойдѣть тамъ да имъ надѣнѣтъ патрахыла